МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

матеріали
науково-практичних конференцій здобувачів вищої освіти за результатами проходження виробничих та технологічних практик

«Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти обліково-фінансового профілю»

Випуск 8

Полтава – 2020

УДК 378.147.88 : 33
ББК 74.58 : 65

Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю: Збірник доповідей науково-практичних конференцій студентів за результатами проходження виробничих та технологічних практик по спеціальностях, випуск 8, 2020 р. Полтава : ПДАА, 2020. 95 с.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету обліку та фінансів від 16 березня 2020 р., протокол № 8.

Редакційнв колегія:
Дорогань-Писаренко Л. О. – декан факультету обліку та фінансів;
Безкровний О. В. – заступник декана факультету обліку та фінансів;
Лега О. В., Прийдак Т. Б. – відповідальні за практичну підготовку по кафедрі бухгалтерського обліку та економічного контролю;
Собчишин В. М. – відповідальний за практичну підготовку студентів по кафедрі фінансів і кредиту.

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на науково-практичних конференціях студентів за результатами технологічних практик по напрямах підготовки «Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки студентів обліково-фінансового профілю». У публікаціях висвітлено досвід практичної роботи суб’єктів підприємницької діяльності, зокрема аграрних підприємств, бюджетних закладів, фінансово-кредитних установ, банків, страхових компаній тощо залежно тематичної спрямованості та видів виробничих практик, які проходять здобувачів вищої освіти за освітньо-професійними програмимми: Облік і оподаткування та Фінанси, банківська справа та страхування СВО Бакалавр і СВО Магістр.

© Полтавська державна аграрна академія, 2020

Зміст

	ст.
Секція 1. Освітньо-професійна програма Облік і оподаткування	
Бабенко М. Ю. Особливості визначення собівартості продукції рослинництва……	5
Бабіч К. Податковий облік та податкова звітність фермерських господарств……	8
Воловик А. С. Відображення власного капіталу в формах річної звітності…….	10
Гура В. В., Мірко С. М. Основні напрями підвищення ефективності використання оборотних активів підприємства……	13
Євдокименко Ю. М., Коваль А. Елементи облікової політики підприємства щодо зобов'язань……..	16
Зєвакова А. О. Порядок проведення інвентаризації виробничих запасів..	18
Каленчук Ю. В. Основні види оплати праці на сільськоосподарських підприємствах та відповідальність за невиплату…….	20
Камбулова О. В. Методичні засади оцінки фінансового стану підприємства……	22
Киченко Д. В. Витрати суб'єктів господарювання: сутність та класифікація……...	24
Коваленко М., Федоренко С. Виробничі запаси: особливості формування облікової політики……..	26
Козченко О. В., Чернуха А. В. Витрати в обліковій політиці суб'єкта господарювання……	29
Лакодименко Л. І. Розкриття інформації про витрати виробництва та вихід продукції зернових культур в звітності……	32
Лумей (Яценко) А. І. Господарські договори та первинні документи, як засіб підтвердження понесених витрат……..	35
Овчаренко А. Ю. Облікова політика на підприємствах малого бізнесу…	37
Різницька О. В., Демочко Ж. Ю. Облікова політика підприємства……	39
Салівон І. А. Особливості оподаткування виробників сільськогосподарської продукції…….	42
Сидоренко Л. О. Стан фермерського господарства в Україні……	43
Філоненко Д. Р., Співак І. О. Електронні гроші: сутність та облікове відображення……	45
Корсунський О. Ю. Знос (амортизація) основних засобів в обліковій політиці……..	47
Криворучко А. Є. Особливості облікової політики щодо дебіторської заборгованості……	49
Перемот Ю. О. Загальновиробничі витрати: особливості обліку…….	51
Стрельнікова А. О. Інвентаризація: етапи проведення……..	52
Тютюнник М. С. Організація облікового процесу в умовах використання програмного продукту «1С: Підприємство»…….	55

Усенко Ю.В., Тищенко Д. Р. Основні засоби: сутність та класифікація..	57
Федорченко А. Л. Підготовка облікових даних для складання фінансової звітності суб'єкта малого підприємництва…….	59
Секція 2. Освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування	
Бондаренко А. В. Інтегральна оцінка фінансового стану підприємства…	62
Гвіздзжинська І. Ю. Аналіз фінансової стійкості підприємства коефіцієнтним методом……	64
Голіченко В. О. Практичні аспекти нарахування амортизації основних засобів підприємства……	66
Одновол Б. Л. Особливості провадження банкрутства фермерських господарств……..	68
Петрова С. М. Діагностика ймовірності банкрутства страхової компанії на основі багатофакторних моделей……	71
Писанка В. О. Фінансові ресурси і їх влив на фінансовий потенціал підприємств……..	72
Самойлік Ю. В. Грошові розрахунки підприємства……..	74
Сорокатий В. М. Сутність та управління грошовими потоками……...	76
Шамрай К. Г. Аналіз ліквідності банку…….....	78
Алейніков В. В. Основні завдання автоматизації процесу аналізу витрат у сільськогосподарських підприємствах……	80
Білозор О. Ю., Роман М. В. Зарубіжний досвід формування грошових коштів як елементу оборотних активів суб'єктів підприємництва…….	81
Грязіна А. А., Бех Н. І. Грошові кошти як високоліквідний актив для покриття зобов'язань……..……..	84
Кошман А. В. Стратегія управління прибутком як основа розвитку підприємств у сучасних умовах……..	85
Залушна Ю. О., Бабкова І. Ю. АВС-аналіз як метод управління оборотними активами……..	87
Кушніренко М. І, Байкеніч Я. С. Прикладні аспекти оптимізації власних та позикових джерел формування капіталу……	90
Пархоменко М. В., Сергієнко В. В. Фінансові аспекти розвитку підприємств аграрного сектору в сучасних умовах…….…….	93

Секція 1. Освітньо-професійна програма Облік і оподаткування

Бабенко М. Ю. ОПП Облік і оподаткування спеціальність 071 Облік і оподаткування СВО Бакалавр
Науковий керівник – Мокієнко Т. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

Рослинництво відіграє роль основної галузі сільськогосподарського виробництва. Воно дає сировину для промисловості, забезпечує потреби населення в продуктах харчування, а також постає базою для розвитку тваринництва.

Виробництво продукції потребує відповідних затрат живої праці і матеріальних витрат. Матеріальні витрати здійснюються у вигляді предметів праці і допоміжних матеріалів (насіння, кормів, палива і т.д) або у вигляді зносу відповідних засобів праці. вартість витрачених засобів виробництва і новостворена вартість становлять собівартість продукції.

Вагомий внесок у вивчення проблеми щодо визначення собівартості продукції зробили такі вчені, як В. Андрійчук, Ф. Бутинець, Л. Хорунжий, М. Дем'яненко, В. Дерій, В. Лінник, О.Радченко та інші.

Метою нашої роботи є дослідження ключових особливостей визначення калькулювання собівартості продукції рослинництва.

Характерною особливістю рослинництва є його багатогалузевість. Витрати у рослинництві обліковують за групами культур або в цілому за структурними підрозділами.

Методичними рекомендаціями з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції сільськогосподарських підприємств, затвердженими наказом Міністерства аграрної політики від 18.05.2001 року № 132 передбачений наступний перелік калькуляційних статей: витрати на оплату праці; відрахування на соціальні заходи; насіння та посадковий матеріал; паливо та мастильні матеріали; добрива; засоби захисту рослин; витрати на ремонт необоротних активів; інші витрати на утримання основних засобів; інші витрати; непродуктивні витрати; загальновиробничі витрати.

Одним із важливих показників ефективності виробництва продукції є собівартість її одиниці. Собівартість продукції являє собою грошове вираження витрат підприємства, які пов’язані з виробництвом та збутом продукції, виконанням робіт, наданням послуг.

Калькуляція – розрахунково-вартісна методика бухгалтерського обліку, за допомогою якої обраховується собівартість виробленої продукції, виконаних робіт, наданих послуг, придбаних матеріальних цінностей

Калькулювання собівартості – визначення розміру витрат у грошовій формі як по окремих видах діяльності, виробничих процесах, структурних підрозділах, так і в цілому по підприємству на виробництво (збут) одиниці виконаних робіт (послуг) за допомогою економічно обґрунтованих методів.

Можна виділити кілька етапів калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг):

І етап – вираховується собівартість всієї випущеної продукції по підприємству;

ІІ етап – визначається собівартість продукції кожного виду;

ІІІ етап – розраховується собівартість одиниці продукції (наданих робіт, послуг).

У рослинництві виділяють такі групи витрат:

1) витрати минулих років під врожай поточного року (незавершене виробництво на початок року);

2) витрати даного року під врожай поточного року;

3) витрати цього року під врожай наступних років (незавершене виробництво на кінець року).

Послідовність виконання робіт при розрахунку собівартості продукції рослинництва.

І етап

1. В кінці року перевірити правильність записів по дебету і кредиту аналітичних рахунку до субрахунку 231;

2. Уточнити, чи повністю включені до витрат під врожай звітного року витрати минулих років за кожним видом незавершеного виробництва;

3. Перевірити повноту оприбуткування продукції рослинництва.

ІІ етап

1. Розподіляють між окремими об’єктами обліку витрати на утримання основних засобів;

2. Визначають собівартість робіт та послуг допоміжних виробництв та списують калькуляційні різниці між фактичною та плановою їх собівартістю;

3. Розподіляють загальні витрати на зрошення та осушення земель;

4. Списують частину витрат бджільництва на сільськогосподарські культури, що запилюються;

5. Списують з витрат основного виробництва суми надзвичайних витрат;

6. Розподіляють бригадні, фермські, цехові та загальновиробничі витрати;

7. Визначають загальну суму виробничих витрат за об’єктами обліку;

8. Визначають собівартість продукції рослинництва.

Щоб визначити виробничу собівартість основної сільськогосподарської продукції, необхідно із загальної суми витрат на виробництво відповідної культури вивести витрати на побічну продукцію, оцінену з урахуванням розрахунково-нормативних витрат на збирання, транспортування та інші роботи, пов’язані із заготівлею цієї продукції.

Одержана величина й становитиме фактичну собівартість основної продукції. Фактичну собівартість калькуляційної одиниці визначають шляхом ділення всіх втрат, віднесених на основну продукцію, на кількість отриманої продукції.

Так, при визначені собівартості зернових культур загальну суму витрат на біологічні перетворення (вирощування і збирання) розподіляють між зерном і зерновідходами. При цьому зерно приймають за одиницю, а зерновідходи

прирівнюють до нього за коефіцієнтом, який розраховують за вмістом у них повноцінного зерна.

У разі вирощування насіння зернових культур загальну суму витрат безпосередньо пов'язаних із одержанням насіннєвого зерна відповідних репродукцій, розподіляють між цими класами насіння (супереліта, еліта) пропорційно до його вартості за реалізаційними цінами Собівартість центнера насіння визначають діленням суми витрат, віднесених на насіння відповідного класу, на його масу після доопрацювання.

При вирощуванні льону та конопель витрати, віднесені на соломку льону й конопель, дорівнюють різниці між витратами на вирощування і вартістю насіння за нормативно-розрахунковою величиною, враховуючи витрати на підготовку та обмолот стебел, транспортування й обробку насіння. Собівартість соломи визначають діленням витрат на фізичну масу.

При калькулюванні собівартості продукції овочівництва витрати між видами продукції розподіляють пропорційно до вартості одержаної продукції за реалізаційними цінами.

Фактична собівартість сільськогосподарської продукції визначається в кінці року. При первісному визнанні таку продукцію оцінюють за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати. Різницю між вартістю сільськогосподарської продукції, оціненої за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати, та пов'язаними з біологічними перетвореннями витратами для отримання сільськогосподарської продукції визнають доходами або витратами. У кінці року після визначення фактичних витрат суми доходів і витрат коригують.

Підводячи підсумки проведеного дослідження варто зазначити, що, важливим показником, який характеризує роботу сільськогосподарських підприємств є собівартість продукції. Від її рівня залежать фінансові результати діяльності підприємства, темпи розширеного виробництва, фінансовий стан господарюючих суб'єктів.

Аналіз собівартості продукції дозволяє з'ясувати тенденцію зміни даного показника, виконання плану, визначити вплив факторів на його приріст і на цій основі дати оцінку роботи господарства по використанню можливостей і встановити резерви зниження собівартості продукції.

Список використаних джерел:

1. Баришевська І. В., Чаюн Т. І. Формування собівартості продукції рослинництва та шляхи її зниження на сільськогосподарських підприємствах. *Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва. Серія : Економічні науки.* 2014. № 7. С. 70-76.

2. Белоусова І., Чумаченко М. Проблеми обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції в промисловості. *Бухгалтерський облік і аудит.* 2009. № 4. С. 3-10.

3. Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств: Наказ Міністерства аграрної політики України № 132 від 18.05.2001 р. *Верховна Рада України.* URL: https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0132555-01. (дата звернення 10.03.2019).